

ĐÔNG & EM

Thanh Lâm
Thơ: Bình Hà

Đông rồi em, sương lạnh đêm Mùa này những ai một
Em nhìn kia muôn vì sao bầu trời thấp lên hy
mình càng thấy đơn côi Đông về bên ô cửa
vọng cuộc sống yêu thương Em còn nghe trong lòng
đêm, có người ngồi thấp câu thơ sưởi lòng hoang giá
đêm ai người đàn hát câu ca trở về yêu dấu
Khi vòng tay ôm thật lâu như tim lại chút yêu
Em về đây ôm lời ca như tim lại chính yêu
thương mùa Đông lúc xưa Oi mùa Đông nơi miền
thương mùa Đông lúc xưa Bao mùa trời em rời
xa ru nhẹ từng bài ca thánh băng khuâng.
xa, anh lạc vào vòng thương nhớ khôn nguôi.
Từng dòng sta - tus xanh như ánh sao No - el năm nào
Rồi từng No - el anh mơ Giáng Sinh, (*)em anh quay về.
Từng ngọn thông reo trên trang face - book xôn xao đợi chờ
Hẹn hò yêu thương trong đêm Thiên Chúa sinh ra làm người
Giữa đêm mùa Đông giạt mình nghe thấy tiếng bước chân thật khẽ:
Giữa đêm mùa Đông giạt mình nghe thấy muôn khúc ca rộn rã
D.C.
Này Người đang tới dưới hiên nhà ta, hát câu tình ca: Em - ma - nữ - el.
vì Người đã đến, đến ở cùng ta, sống cho tình ta: Em - ma - nu - el.

(*)Câu "Em anh quay về" để Nữ hát